

Ärakiri
õpetaja Otto ja Alma Salmi
kirjast.

Viljandis 27. apr.

Kehtna 8 kl. Kooli Direktsioonile.

Õnnitleme, tervitame Teid ja Teie kaudu kogu kooliperet
juubeli puhul.

Endine õpilane ja lühiajaline direktor
Salm, Otto ja õp.Salm, Alma.

Õpilaseajast mäletan;

Oli 2 aastat enne I Maailmasõda kui tutvusin kirja-
tarkusega Kalbu koolis. Hilissügis. Mõõda teid- mõisast, Käbiküläst
Nadalamast tulid poisid, tüdrukud Kalbusse.

Keset talumaju oli selle aja kohta " Suur ja uhke maja-
Kalbu koolimaja.

Klassiruum ise oli avar, valge- 3 akent ühel- 2 teisel küljel.
Meid õpilasi, oli umbes 40 ümber. Istusime pikkadel pinkidel -
4 õpilast pingis. Koolikotis oli kivist tahvel ja krihvel.
Peamise kirjatöö tegime tahvli. Hiljem tuli vihikusse tindi-
kirja teha.

Oli tsaariaeg-venestamine. Matemaatikat õppisime I, II, III
klassis vene keeles, ajalugu ja geograafiat samuti. Tähtsal
kohal koolitundidest oli usuõpetus-katekismus ja piiblilood,
neid õppisime eesti keeles.

Klassi sisustus; kooõpinkide ees oli kõrge pult-kateeder
õpetajale, Suur arvelaud ja klassitahvel. Seintel keisri pere-
konnapildid. Klassi eesruum oli varnadega õpilaste riiete
hoidmiseks. Selle ruumi keskel oli ilus kollane puust
tunn joogiveega- väike kibukapp, millest lapsed jõid. Õpilaste
kasutada oli veel poolpime sahver-ainus aken avanes trepikotta.
Selles ruumis hoidsid tüdrukud omi üliriideid ja kodunt kaasa-
võetud toitu. Kui õpetaja oli suurel vahetunnil majast väljunud
toimus sahris tants-ringmäng. Seal tegime esimesi tantsusamme.

Õpilased ise; Riietus-enamus lambahallis koduvillases-nii

poisid kui tüdrukud, külarätsepa õmmeldud kleitides, ülikondades. Omapära ja kodust jõukust näitasid jalatsid-poest ostetud pruunist nahast pastlad või parkimata veisenahast karvased pastlad. Saapaid -kingi oli paaril kolmel õpilasel Nadalama külast, poisid olid enamasti üliriieteta, klassis kui ka kooliteel samas pintsakus. Kange pakase puhul tõmmati pintsaku alla kootud vest või kampsun.

Tunnid kestsid pimedast pimedani-pikem vaheaeg oli lõuna söömiseks. Igaüks nosis oma võileibu, mis kodunt kaasa toodud. Kooli naabruses elunevad lapsed käisid kodus söömas.

Õpetajatest mäletan;

Joosep Grünthal (I klassis) Teisek aastal oli 2 noormeest. üks Nadalama Posti talust ja teine Tuulamaalt. Kui läksin kolmandal aastal kooli, oli päris õpetaja Aadu Kuljus. Tal oli majapidamine kuskil kaugemal, kust ta esmapäeviti tulles tihti hilines. Et me, õpilased, liiga ei möllaks, tuli õpetaja naine klassi, istus kateedrisse ja hakkas meid küsitلهma- usuõpetuses, Viimased õpetajad olid seal Kaik (mees) ja Linda Hakkviimane oli mõisa viinameistri tütar ja lõpetanud Tallinnas Kaubanduskooli. Tema õpetas meile eri tasu eest- saksa keelt (oli okupatsioon ja sakslasi liikus mõisas ja taludes) V ja VI kl. lõpetasin Järvakandis (Purkus) kus asus endine ministeeriumi kool. Kehtna sai 6 klassi hiljem.

Õpetajatena olime naisega Kehtnas 1941/42 ja 1942/43 õppeaastal. Kuigi oli segane aeg tuli koolitöö teha, lapsed vajasisid algteadmisi igast aineist, erivaimsust ei nõutud. Siis oli koolis 4 klassikomplekti ja 4 õpetajat I -II klassis töötas noor naisõpetaja Saara Rebane, Evi ^{Kiiveme} ~~Tuulama~~ õpetas matemaatikat ja mina naisega ülejäänud aineid.

Koolil on olnud head traditsioonid, kõrge õppeedukus. Suur osa lõpetajatest on läinud edasiõppima.

Soovime, et need head tavad ikka jätkuks. Kahjuks raske haiguse tõttu pole Otto Salmil võimalik koosviibimisele sõita.

Kõike head soovides

A. Salm.